

Luomisesta uuteen luomiseen

Luominen Vanhassa testamentissa

Luominen on Vanhan testamentin ja koko Raamatun keskeisimpiä teemoja. Kun koko Raamattu alkaa luomiskertomuksella, antaa se luomiselle aivan erityisen merkityksen. Siitä kaikki saa alkunsa, ja sen varaan kaikki rakentuu. Luominen ja lunastus ovat Raamatun kaksi polttopistettä.

Luomiskertomus – ja kaiken kaikkiaan Raamatun luomisteologia – opettaa Luojan ja luodun välistä eroa ja samalla yhteyttä. Luoja on Luoja ja luotu on luotu, mutta Luoja tahtoo olla yhteydessä luotunsa kanssa.

Luominen kertoo Jumalan suuruudesta ja suvereenisuudesta. Erityisesti tämä korostuu Jobin kirjan loppuluvuissa. Job, joka kuvittelee olevansa jollain tasolla tasavertainen keskustelukumppani Jumalan kanssa, viedään ihmettelemään luomisen ihmeitä, ja hän joutuu huomaamaan ja tunnustamaan oman pienuutensa ja mitättömyytensä Luojan rinnalla.

Psalmeissa Vanhan testamentin teologia muovautuu Jumalan ylistykseksi. Jumalaa ylistetään usein hänen teoistaan. Monissa psalmeissa ylistetään Jumalaa hänen luomisteoistaan ajan alussa (esim. Ps. 8; 33, vrt. Ilm. 4:11), mutta sen lisäksi Jumalaa kiitetään siitä, miten hän Luojana pitää huolta luomakunnastaan (esim. Ps. 65; 104). Ihmisen erityisasema luomisessa tulee esiin psalmissa 8, kuten toki jo itse luomiskertomuksessa (1. Moos. 1:6).

Erikoinen luomiseen liittyvä Vanhan testamentin teksti on Sananl. 8, jossa puhutaan Jumalan persoonallisesta Viisaudesta. Viisaus puhuu tekstissä itsestään ja sanoo olleensa mukana, kun Jumala loi maailman. (Sananl. 8:22–31).

Jesajan kirjan pelastuksen ajan ennustuksissa palataan luomisen tematiikkaan. Pelastuksen aika merkitsee profeetan mukaan sitä, että Jumala luo uudet taivaat ja uuden maan (Jes. 65:17–18).

Luominen Uudessa testamentissa

Uudessa testamentissa Vanhan testamentin luomisteologia on itsestään selvänä perustana, mutta se saa myös uusia ulottuvuuksia. Keskeisimpänä on kristologinen näkökulma luomiseen. Varhaiset kristityt ymmärsivät Sananlaskussa 8 puhuvan Viisauden olevan Kristus, jonka välityksellä kaikki luotiin, ja niinpä Johannes (Joh. 1:3), Heprealaiskirjeen kirjoittaja (Hepr. 1:2) ja Paavali 1. Korinttilaiskirjeessä (1.Kor. 8:6) ja Kolossalaiskirjeessä (Kol. 1:15–20) puhuvat siitä, miten Jumala loi maailman Kristuksen välityksellä.

Toinen merkittävä uusi näkökulma on se, että Vanhan testamentin lupaama uusi luominen on jo tavallaan alkanut. Nimitäin, sekä Paavali että Jaakob nimittävät uudestisyntyntynyttä ihmistä uudeksi luomukseksi (2. Kor. 5:17; Gal. 6:15; Ef. 4:24; Jaak. 1:18). Muutenkin Uudessa testamentissa perinteinen juutalainen eskatologia, jossa tätä maailmanaikaa seuraa uusi maailmanaika eskatologisessa tulevaisuudessa, on tulkittu uudestaan niin, että jo Jeesuksessa uusi maailmanaika on alkanut, vaikka vanhakin on vielä olemassa.

Ilmestyskirjan lopussa kuvataan Jesajan ennustuksen toteutumista. Jumala tekee kaiken uudeksi (Ilm. 21:5). Merkittävää on huomata, miten uusi Jerusalemi kuvataan alkuperäisen Paratiisin kaltaiseksi. Ympyrä sulkeutuu – Raamattu alkaa luomisesta ja päättyy uuteen luomiseen.